

Stöd- och utvecklingsförvaltningen
Nämnd- och utredningsavdelningen

Finansdepartementet

**Yttrande från Gällivare kommun över Remiss från
Finansdepartementet - Remittering av Europeiska kommissionens
förslag till förordning om utveckling av moln och AI KOM (2026) 502**

Bakgrund

Gällivare kommun har tagit del av *Remiss från Finansdepartementet - Remittering av Europeiska kommissionens förslag till förordning om utveckling av moln och AI KOM (2026) 502*.

Gällivare kommun har att avge yttrande.

Yttrande

1. Sammanfattning

Gällivare kommun delar den problembild som ligger till grund för förslaget till förordning om utveckling av moln och AI (Cloud and AI Development Act, CADA). Beroendet av ett fåtal utomeuropeiska leverantörer av moln- och AI-tjänster utgör en reell sårbarhet också för kommunal verksamhet, och bristen på datacenterkapacitet i unionen är ett hinder för den digitalisering som svensk välfärd behöver.

Kommunen tillstyrker därför förslagets huvudinriktning, men lämnar synpunkter i tre avseenden: förslagets genomförande behöver ta hänsyn till mindre kommuners faktiska förutsättningar, riskbedömningsansvaret behöver kompletteras med nationell vägledning, och utpekandet av datacenteraccelerationszoner behöver ske utifrån reella etableringsförutsättningar snarare än befintlig marknadskoncentration.

Kommunens ståndpunkter i korthet:

- Gällivare kommun tillstyrker förslagets syfte att stärka unionens kapacitet och strategiska autonomi inom moln och AI.
- Kommunen tillstyrker införandet av datacenteraccelerationszoner och anför att utpekandet ska ske utifrån objektiva etableringskriterier, med

formell kommunal medverkan och åtföljt av resurser för planberedskap och elnätskapacitet.

- Kommunen tillstyrker molnsuveränitetsramverket och välkomnar särskilt att suveränitetsriskbedömningen enligt förslaget ska genomföras på medlemsstatsnivå. Kommunen anför att det svenska genomförandet måste ge kommunsektorn en formell roll och att den nationella bedömningen uttryckligen ska omfatta kommunal verksamhet.
- Kommunen förutsätter att kostnader som följer av förordningens genomförande för kommunsektorn analyseras och finansieras i enlighet med den kommunala finansieringsprincipen.
- Kommunen konstaterar att konsekvensanalysen kvantifierar omställningskostnader per storlek av offentlig aktör men inte analyserar finansiering, genomförandekapacitet eller proportionalitet för mindre kommuner, och begär att en sådan analys tillförs i det fortsatta beredningsarbetet.
- Kommunen tillstyrker principen om öppen källkod och välkomnar förslagets undantag för säkerhet, allmän ordning och oproportionerliga kostnader, men anför att undantagen behöver operationaliseras och att kravet på Open Source Programme Offices inte får tolkas som ett krav per kommun.

KOMMUNENS HUVUDBUDSKAP

Förslagets mål är riktiga. Genomförandebördan riskerar dock att läggas på de aktörer som har minst förutsättningar att bära den. En liten kommun i glesbygd med hög sysselsättningsgrad och hård konkurrens om IT-kompetens kan inte förutsättas ha egen kapacitet att göra suveränitetsbedömningar, driva parallella tekniska plattformar eller genomföra leverantörsbyten i den omfattning förslaget förutsätter.

2. Bakgrund

Europeiska kommissionen antog den 3 juni 2026 ett förslag till förordning om ett ramverk av åtgärder för att stärka Europas moln- och AI-ekosystem. Förslaget utgör en central del av kommissionens teknologisuveränitetspaket och kompletterar bland annat Chips Act 2.0 och EU:s strategi för öppen källkod.

Förslaget vilar på tre uttalade målsättningar: forskning, utveckling och innovation inom hållbar moln- och AI-teknik; ökad datacenterkapacitet inom unionen med särskilt fokus på anläggningar som stärker samhällsviktiga

funktioner; samt autonomi genom ett unionsgemensamt bedömningsramverk för moln- och AI-suveränitet med en tillhörande antagandemekanism för offentlig sektor.

Av kommissionens konsekvensanalys framgår att den föredragna lösningen utgörs av en kombination av policyalternativen PO1-B (regler och finansiellt stöd för snabbare datacenteretablering, genomfört nationellt), PO2-C (unionssamordnad upphandling och obligatoriskt stödramverk för strategisk autonomi och suveräna tjänster) samt två enskilda åtgärder om finansiering av ny teknik för hållbarhet i molnvärdekedjan.

Regeringskansliet har remitterat förslaget med sista svarsdag den 2 oktober 2026. Gällivare kommun lämnar detta yttrande som underlag för kommunens samlade remissvar. Yttrandet bygger på förslaget till förordning, sammanfattningen av konsekvensanalysen samt den fullständiga konsekvensanalysen SWD(2026) 502 final, del 1 och 2.

3. Övergripande ståndpunkt

Gällivare kommun tillstyrker förslagets huvudinriktning. Kommunen har i sin egen verksamhet konkret erfarenhet av det beroende som förslaget syftar till att minska. Kommunens grundläggande digitala arbetsplats, samarbetsplattform och identitetshantering vilar på tjänster från en enskild utom-europeisk leverantör. Detta är inte resultatet av ett aktivt vägval utan av att marknaden under lång tid inte erbjudit likvärdiga alternativ till rimlig kostnad och komplexitet.

Kommunen ser därför positivt på åtgärder som på sikt skapar en fungerande europeisk marknad. Samtidigt vill kommunen understryka skillnaden mellan att stärka utbudet av europeiska alternativ och att genom regelverk begränsa användningen av befintliga lösningar innan sådana alternativ finns tillgängliga i praktiken. Om den senare åtgärden träder i kraft före den förra flyttas kostnaden och risken till de offentliga verksamheter som har minst utrymme att bära den.

4. Datacenterkapacitet och accelerationszoner

4.1 Kommunens ställningstagande

Gällivare kommun tillstyrker förslaget om att varje medlemsstat ska peka ut minst en datacenteraccelerationszon med förenklade tillståndprocesser och en borte tidsgräns för tillståndsgivning. Kommunen anför dock att Sverige bör peka ut fler än en zon, och att utpekandet ska ske utifrån faktiska etableringsförutsättningar — energitillgång, nätkapacitet, redundant konnektivitet, markförhållanden och riskbild — och inte utifrån var befintlig etablering redan är koncentrerad.

Kommunen anför vidare att kommunerna ska ges en formell roll i det nationella utpekandet av zoner, eftersom det är på kommunal nivå som planmonopol, markinnehav, VA-försörjning och detaljplaneprocesser faktiskt hanteras. En zon som pekas ut utan kommunens medverkan riskerar att inte kunna realiseras.

4.2 Förhållanden i norra Norrbotten

Gällivare kommun föreslår inte någon enskild lokalisering i detta yttrande. Kommunen vill däremot peka på ett antal förhållanden i norra Norrbotten som är relevanta i förhållande till de kriterier förordningen bygger på, och som talar för att regionen bör beaktas när zoner pekas ut:

FÖRHÅLLANDE	BESKRIVNING
Konnektivitet	Gällivare är geografiskt centralt placerat i Norrbotten och har flera separata och av varandra oberoende fiberanslutningar in till och ut från kommunen. Redundant konnektivitet i flera geografiskt åtskilda riktningar är en grundförutsättning för anläggningar som ska bära samhällsviktiga funktioner, och är en faktor som bör vägas in vid utpekande av zoner.
Klimat och energieffektivitet	Nordligt klimat med låg medeltemperatur ger förutsättningar för frikyla under stor del av året och därmed väsentligt lägre energianvändning för kylning. Detta svarar direkt mot förordningens ambition att öka kapaciteten genom innovativ och hållbar teknik snarare än genom ökad energianvändning.
Riskbild	Delar av regionen, däribland Gällivare tätort, ligger inom Kalixälvens avrinningsområde. Kalixälven är en av Sveriges outbyggda nationalälvar och saknar reglerdammar uppströms. Riskbild vid händelse av dammbrott är en relevant lokaliseringsfaktor för anläggningar som ska bära samhällsviktiga funktioner, men behandlas inte i förslaget.
Industriell miljö	Etablerad tung industriell infrastruktur och lång erfarenhet av att hantera storskaliga etablerings- och tillståndprocesser i samverkan mellan kommun, näringsliv och statliga myndigheter.

4.3 Etableringsförutsättningar är inte detsamma som etableringsberedskap

Gällivare kommun vill samtidigt vara tydlig med att gynnsamma grundförutsättningar inte är detsamma som färdig beredskap att ta emot en storskalig etablering. Kommunen bedömer att detta gäller för flertalet kommuner i regionen och att förhållandet har direkt betydelse för hur förordningen bör utformas.

Tillgänglig kapacitet i elnätet i norra Sverige är i betydande utsträckning redan ianspråktagen eller reserverad för pågående industriella omställningsprojekt. Nya anslutningar av den storleksordning ett datacenter kräver är därför inte en fråga om tillgång i allmänhet, utan om nätförstärkning med flerårig ledtid.

På motsvarande sätt förutsätter en etablering detaljplanlagd mark med rätt användning, utredd geoteknik, säkrad VA-försörjning och genomförda samråd. Sådan planberedskap byggs upp under flera år och finansieras i dag av kommunen själv, utan säkerhet om att någon etablering faktiskt kommer till stånd.

Kommunen anför därför att ett utpekande av accelerationszoner som enbart innebär förkortade handläggningstider får begränsad verkan. Om syftet är att faktiskt öka kapaciteten i unionen behöver utpekandet kombineras med stöd för planberedskap och elnätsförstärkning i de utpekade områdena, och med tillräcklig framförhållning för att kommunerna ska hinna bygga upp den beredskap som krävs.

5. Molnsuveränitetsramverket och assuransnivåerna

Förslaget innebär att leverantörer av molntjänster till offentlig sektor ska uppfylla en av fyra unionsgemensamma assuransnivåer, där högre nivåer ställer krav på lokalisering av personal och infrastruktur inom unionen, certifiering, kontroll över programvarukomponenter och ytterst på europeiskt ägande och kontroll av leverantören. Nivåerna 3 och 4 kan enligt konsekvensanalysen endast uppnås av leverantörer som ägs och kontrolleras av unionsrättssubjekt. Vilka användningsfall som kräver vilken nivå avgörs av en suveränitetsriskbedömning som varje medlemsstat ska genomföra minst vart fjärde år, med stöd av riktlinjer och exempelmetodik från kommissionen.

Gällivare kommun tillstyrker konstruktionen i dess huvuddrag. Kommunen lämnar fyra synpunkter på genomförandet.

5.1 Osäkerhet under bedömningsperioden

Så länge riskbedömningarna inte är genomförda vet ingen offentlig aktör vilken nivå som kommer att krävas för vilken verksamhet. Under den perioden är det rationellt för en kommun att skjuta upp beslut om nya molntjänster. Kommunen bedömer att detta kan komma att bromsa digitaliseringen av offentlig sektor — vilket är motsatsen till förordningens uttalade syfte.

Kommissionens riktlinjer, exempelmetodik och marknadsbevakningsrapporter är välkomna stöd, men förslaget anger ingen tidpunkt då den första nationella riskbedömningen och nivåbestämningarna ska vara genomförda.

Kommunen anför att förordningen bör förses med en sådan bortre tidsgräns, samt med tydliga övergångsbestämmelser för avtal som ingås dessförinnan.

5.2 Riskbedömningens placering och det svenska genomförandet

Kommunen välkomnar att suveränitetsriskbedömningen enligt förslaget ska genomföras på medlemsstatsnivå och inte av varje enskild offentlig aktör. En bedömning av detta slag kräver kompetens inom informationssäkerhet, leverantörsjuridik och tredjelandslagstiftning som inte finns, och realistiskt inte kan byggas upp, i varje enskild kommun. Förslagets placering av ansvaret är därför riktig.

Det avgörande blir det nationella genomförandet. Medlemsstaten ska enligt förslaget avgöra vilka offentliga aktörer som ska upphandla vilka assurancesnivåer och göra detta bindande nationellt. Kommunen anför att den svenska riskbedömningen uttryckligen måste omfatta kommunal verksamhet. Konsekvensanalysen använder själv ett offentligt VA-bolag som illustration av hur kritiska användningsfall skiljs från okritiska — vattenövervakning, incidenthantering och tidig varning som kandidater för de högre nivåerna — och konstaterar samtidigt att vattenförsörjning i unionen i huvudsak ligger på kommunal nivå. Det är således i betydande utsträckning kommunala system som bedömningen kommer att träffa.

Kommunen anför att uppgiften bör läggas på nationell myndighet, förslagsvis Myndigheten för digital förvaltning i samverkan med Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, att kommunsektorn ges en formell roll i arbetet, och att resultatet uttrycks som en klassificeringsmodell som anger normalt tillämplig nivå för olika typer av kommunal verksamhet och informationsmängder, så att den enskilda kommunens bedömning kan begränsas till avvikelser.

Kommunen välkomnar vidare två ventiler i förslaget som bör bevaras och förtydligas i förhandlingarna: att riskbedömningen ska beakta marknadens faktiska utbud, så att krav inte ställs på tjänster som ännu inte finns, samt möjligheten för upphandlande myndigheter att avvika från nivåbestämningen när det är vederbörligen motiverat.

5.3 Marknadens mognad och implementeringsbördan

Gällivare kommun använder i allt väsentligt marknadsledande produkter från en utomeuropeisk leverantör för digital arbetsplats, samarbete, identitetshantering och stora delar av verksamhetsstödet. Detta är i praktiken branschstandard i svensk kommunal sektor.

Konsekvensanalysen ger här viss vägledning om omfattningen.

Kommissionen räknar med att cirka 70 procent av offentlig sektors användningsfall hamnar på nivå 1, 20 procent på nivå 2 och 10 procent på nivåerna 3–4, och konstaterar att utomeuropeiska leverantörer även fortsättningsvis kan kvalificera för omkring 90 procent av offentlig sektors behov. Omställningsbördan koncentreras därmed till de mest kritiska

användningsfallen — vilket för kommuner typiskt betyder VA och annan samhällsviktig drift. Förordningen tvingar inte heller fram portering av befintliga tjänster; styrningen sker via kraven vid upphandling, vilket talar för övergångar som följer avtalscyklerna.

Även med denna avgränsning är kostnaderna betydande.

Konsekvensanalysens eget typfall för en mindre offentlig aktör — en medelstor kommun med omkring 200 IT-system — landar på 4,7–6,0 miljoner euro i porteringskostnader över fem år, i storleksordningen tio miljoner kronor per år. Att ersätta lösningar är alltså tekniskt möjligt, men förenat med en implementeringsbörda som i huvudsak inte är licenskostnad utan arbetstid och kompetens: migrering av data, omarbetning av integrationer, omcertifiering av personal, nya förvaltningsrutiner och parallell drift under övergången.

Kommunen vill i detta sammanhang lyfta en förutsättning som konsekvensanalysen inte berör:

Gällivare kommun har låg arbetslöshet och en arbetsmarknad präglad av kraftig industriell expansion. Konkurrensen om IT-kompetens är hård, och kommunen har återkommande svårt att rekrytera och behålla specialistkompetens inom området. Ett regelverk som förutsätter att varje offentlig aktör själv kan genomföra omfattande plattformbyten bygger på en resurstillgång som inte finns i kommuner av vår storlek och i vår geografi.

Kommunen anför därför att förordningen behöver kompletteras med realistiska övergångstider, med stödstrukturer på nationell eller regional nivå för genomförandet, och med finansiering. Kommunen förutsätter att den kommunala finansieringsprincipen tillämpas på de merkostnader som förordningens genomförande medför för kommunsektorn.

5.4 Divergens mellan medlemsstater

Förslaget lämnar betydande utrymme för medlemsstaterna att tillämpa assurancesnivåerna olika. Kommunen anför att detta motverkar förordningens syfte att stärka den inre marknaden, och att kommissionen bör ges i uppdrag att i högre grad harmonisera nivåbestämningen för likartade offentliga verksamheter.

6. Unionens mervärde som upphandlingskriterium

Förslaget etablerar icke-prisrelaterade tilldelningskriterier som premierar leverantörers bidrag till unionens digitala värdekedja. Kriterierna är enligt förslaget underordnade och inte avgörande, avser tjänster som inte är standardiserade hyllvaror, och blir obligatoriska att tillämpa endast vid upphandling av tjänster där unionen har bedömts vara beroende av

utomeuropeiska leverantörer. Kommunen noterar att uppföljningen enligt förslaget ska ske genom en centraliserad, kommissionsledd övervakning i syfte att undvika separata rapporteringskrav för upphandlande myndigheter, vilket är välkommet.

Gällivare kommun tillstyrker principen men anför följande:

- Kriteriet måste vara möjligt att utvärdera objektivt. Ett kriterium som bygger på svårverifierade uppgifter om leverantörens värdekedja riskerar att bli en källa till överprövningar snarare än till styrning.
- Kommissionen bör tillhandahålla en standardiserad kriteriemall och utvärderingsmodell som upphandlande myndigheter kan tillämpa direkt. Utan detta kommer varje kommun att utveckla egna modeller, med rättsosäkerhet och merarbete som följd.
- Gällivare kommun genomför en betydande del av sina IT-upphandlingar i samverkan, bland annat genom Norrbottens e-nämnd. Kommunen anför att samverkansorgan av detta slag bör kunna tillämpa gemensamt framtagna kriteriemodeller för samtliga deltagande kommuner.

7. Principen om öppen källkod först

Förslaget innebär att offentliga organ ska främja användning och återanvändning av öppna standarder och öppen källkod, och att programvara som utvecklas av eller för offentliga organ ska övervägas att göras tillgänglig för återanvändning genom en unionsgemensam katalog.

Gällivare kommun tillstyrker principen. Där kommunen utvecklar egna verksamhetsstödande lösningar så ser kommunen ett värde i att sådana kan återanvändas av andra kommuner. Kommunen välkomnar att förslaget redan innehåller väsentliga skyddsventiler: publicering ska inte ske när kostnaden är oproportionerlig, när informationssäkerheten hotas eller när hänsyn till allmän ordning kräver det, och kodförvaring ska ske i förvaldade katalogtjänster med kvalitetssäkring och innehållsdeklaration för programvarukomponenter. Kommunen anför tre punkter för det fortsatta arbetet:

- 1.** Säkerhetsundantagets räckvidd behöver förtydligas så att det otvetydigt omfattar programvara och konfiguration som röjer skyddet av samhällsviktig verksamhet, exempelvis inom vattenförsörjning.
- 2.** Förslagets krav på Open Source Programme Offices inom offentlig sektor får inte tolkas som ett krav per myndighet eller kommun. För mindre kommuner bör funktionen organiseras och finansieras på nationell eller regional nivå, med det aviserade OSPO-nätverket som samordningsform.

3. Proportionalitetsventilen behöver operationaliseras i kommissionens riktlinjer, så att enkla konfigurationer, integrationsskript och lösningar utan generellt återanvändningsvärde inte omfattas av övervägandeskyldigheten.

8. Federation och samordnad upphandling

Den föredragna lösningen innefattar en federation av offentliga moln- och AI-resurser samt ett ramverk för gemensam upphandling. Båda är enligt förslaget uttryckligen frivilliga, och beslutanderätten över vad som faktiskt upphandlas ligger kvar hos de deltagande myndigheterna.

Konsekvensanalysen framhåller dessutom att gemensam upphandling väntas ge särskilt mindre myndigheter bättre kommersiella och avtalsmässiga villkor. Gällivare kommun välkomnar detta. Kommunen har god erfarenhet av regional samverkan i digitaliseringsfrågor och bedömer att ökad samordning kan sänka kostnader och stärka förhandlingspositionen gentemot leverantörer.

Kommunen anför att frivilligheten ska bestå genom förhandlingarna. Kommunen ansvarar enligt svensk lag för sin verksamhet och behöver kunna anpassa sina tekniska lösningar till lokala förutsättningar. Skulle obligatoriska inslag aktualiseras i det fortsatta lagstiftningsarbetet bör de föregås av en tydlig subsidiaritetsprövning där den kommunala nivåns roll analyseras särskilt.

9. Synpunkter på konsekvensanalysen

Kommissionens konsekvensanalys innehåller ett formaliserat SME-test för små och medelstora företag samt tre kvantifierade typfall för offentliga aktörer av olika storlek, där det minsta typfallet utgörs av en medelstor kommun. Gällivare kommun konstaterar att analysen därmed inte behandlar offentlig sektor som en enhetlig kategori, men att differentieringen stannar vid en kostnadsuppskattning.

Vad analysen inte innehåller är det som avgör om genomförandet är möjligt för mindre offentliga aktörer. Kostnaderna för nationella och lokala myndigheter redovisas utan någon analys av hur de ska finansieras. Ingen bedömning görs av mindre aktörers faktiska genomförandekapacitet i form av tillgång till specialistkompetens. Ingen proportionalitetsbedömning görs av omställningskostnaden i förhållande till en mindre kommuns samlade IT-budget — för typfallet medelstor kommun motsvarar analysens egen uppskattning en årskostnad som för många svenska kommuner utgör en mycket stor andel av hela IT-budgeten. Det minsta typfallet är dessutom just en medelstor kommun; en betydande del av Europas och Sveriges kommuner är mindre än så. Något systematiskt test motsvarande SME-testet finns inte

för subnationella offentliga aktörer i kommissionens konsekvensbedömningsmetodik.

YRKANDE

Gällivare kommun begär att konsekvensanalysen kompletteras med en bedömning av finansiering, genomförandekapacitet och proportionalitet för mindre offentliga aktörer, och att en motsvarighet till SME-testet införs för subnationella offentliga aktörer i kommissionens konsekvensbedömningsmetodik.

10. Sammanfattande yrkanden

Gällivare kommun yrkar att Sverige i det fortsatta förhandlingsarbetet verkar för följande:

1. Att förslagets huvudinriktning om stärkt europeisk kapacitet och minskat beroende av utomeuropeiska leverantörer stöds.
2. Att utpekandet av datacenteraccelerationszoner sker utifrån objektiva etableringskriterier, att kommunerna ges formell roll i beredningen, och att utpekandet åtföljs av stöd för planberedskap och elnätsförstärkning så att zonerna får reell verkan.
3. Att den nationella suveränitetsriskbedömningen enligt förordningen genomförs av nationell myndighet med formell medverkan från kommunsektorn, uttryckligen omfattar kommunal verksamhet, och uttrycks som en klassificeringsmodell som anger normalt tillämplig assurancesnivå för olika typer av kommunal verksamhet.
4. Att förordningen förses med en borte tidsgräns för när den första nationella riskbedömningen och nivåbestämningarna ska vara genomförda, samt med övergångsbestämmelser för befintliga avtal.
5. Att övergångstiderna för leverantörsbyten sätts realistiskt i förhållande till offentliga aktörers faktiska genomförandekapacitet.
6. Att den kommunala finansieringsprincipen tillämpas på de merkostnader som förordningens genomförande medför för kommunsektorn.
7. Att kommissionen tillhandahåller en standardiserad kriteriemall för bedömning av unionens mervärde vid upphandling.
8. Att öppen källkodsbestämmelsernas undantag för säkerhet, allmän ordning och oproportionerliga kostnader bevaras och operationaliseras i riktlinjer, samt att funktionen Open Source Programme Office för mindre kommuner organiseras och finansieras på nationell eller regional nivå.

9. Att federation och gemensam upphandling förblir frivilliga verktyg såsom förslaget anger, och att eventuella obligatoriska inslag i det fortsatta lagstiftningsarbetet föregås av en tydlig subsidiaritetsprövning med särskild analys av den kommunala nivån.
10. Att förslagets ventiler bevaras och förtydligas: att riskbedömningen ska beakta marknadens faktiska utbud och att upphandlande myndigheter kan avvika från nivåbestämningen när det är vederbörligen motiverat.
11. Att konsekvensanalysen kompletteras med en bedömning av finansiering, genomförandekapacitet och proportionalitet för mindre offentliga aktörer.

För Gällivare kommun

Birgitta Larsson
Kommunstyrelsens ordförande

UNDERLAG

KOM(2026) 502 final — Förslag till förordning om ett ramverk av åtgärder för att stärka Europas moln- och AI-ekosystem

SWD(2026) 502 final, del 1 och 2 — Konsekvensanalys i fulltext

SWD(2026) 503 final — Sammanfattning av konsekvensanalysen

Remiss Fi2026/01676, Finansdepartementet, publicerad 2026-07-10. Sista svarsdag 2026-10-02.

Undertecknat av följande personer

BIRGITTA LARSSON

Datum: 2026-09-11 20:02:25

Underskriftstjänst: **Ciceron SendSign**

© twoday

Dokumentet är signerat av Ciceron DoÄ

Organisation

Organisation: Gällivare kommun

Organisationsnr: 212000-2726

E-post: post@gallivare.se